

Pascal Bruckner schițează în *Hoții de frumusețe* o parte din fobiile societății moderne, depravarea umană și pierderea identității. M-a mișcat autenticitatea unor trăiri intense, individuale, raportate la cerințele sociale tot mai aspre și cinice.

Romanul se desfășoară în două planuri, al ascultătorului și al povestitorului. Din când în când rolurile se întrepătrund, ascultătorul este atras în poveste prin puterea morală a acesteia.

Ascultătoarea, o tânără medic psihiatru dintr-un spital de urgențe parizian, este imaginea tipică a femeii frumoase debordând de vitalitate și senzualitate, care însă ascunde în adâncul sufletului frustrările unei relații degradante și alegerea unei cariere nepotrivite. Aceasta, prin natura profesiei dar și a unei atracții inexplicabile, intră cu ușurință în jocul povestitorului, reprezentat de tânărul Benjamin, un obscur scriitor ce-și datorează succesul iluzoriu capacității sale de plagiere.

Benjamin, tânărul care se simte bătrân de când se știe, conștient de lipsa lui de talent și de viața plicticoasă pe care o duce, se trezește dintr-o dată iubit de o frumoasă studentă de viță nobilă, care încearcă să îl educe și să îl metamorfozeze. Relația ciudată dintre el și Hélène, îl surprinde atât plăcut cât și împovăraător. Hélène este salvatoarea misionară, în timp ce Benjamin rămâne un sclav de lux. Frumusețea Hélènei, vitalitatea și vioiciunea îi vor atrage pe cei doi într-o capcană a vieții care le va răsturna definitiv paradisul iluzoriu în care trăiau.

La granița Franței cu Elveția, într-o așezare superbă din Alpi, își desfășoară planurile hoții de frumusețe : respectabila familie Steiner, cunoscută pentru influența sa în zonă.

Jérôme, un fost avocat ajuns la vârsta senectuții, soția acestuia, Francesca fostă profesoară de filosofie și servitorul lor, Raymond formează un trio demonic, acționând precis și premeditat, fiind alimentați în acțiunile lor de iminența pierderii capacității de seducție odată cu pierderea frumuseții datorată înaintării în vârstă.

Asa cum este probabil de așteptat, creierul întregii afaceri este Francesca, femeia care cândva deborda de senzualitate, punându-și la dispoziție trupul tuturor ce-l râvneau, a început să rămână în umbră odată cu trecerea timpului. Neacceptarea îmbătrânirii și contemplarea frumuseții ca pe unic atribut al feminității, a transformat-o pe Francesca într-o ființă cu veleități demonice, măcinată de popriile frământări interioare și de neputința de a-și accepta identitatea.

Un ajutor constant, umil dar animat de o răutate izvorâtă parca din chipul urât și statura mărunță asemeni unui gnom, este servitorul Raymond. Frustrat, total neatractiv, își trăiește frustarea de a nu fi dorit de nicio femeie prin răzbunarea asupra frumuseții.

Alături de aceștia, Jérôme, adorator înfocat al femeii a cărei strălucire a apus deja, se conformează cu seninătate și complicitate planurilor soției sale.

Uneltirile, suspansul, obsesia, supranaturalul, se îmbină în Hoții de frumusețe într-o manieră naturală și credibilă. Povestea este o metaforă a societății actuale, care solicită ființei umane să devină altceva decât ea înșăși, în care depravarea este ridicată la rang de normalitate, iar frumusețea rămâne un privilegiu dar și un stigmat al tinereții.

Scris de Anca Mirăuț

SURSA: Bookblog.ro